

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

بهر روز سورن
۰۲ جنوری ۲۰۱۸

چرا بی بی سی فارسی سراسیمه شده است؟

همیشه سر بزنگاه پشت مردم کشورمان را خالی می کنند و راه اربابان خود می روند و سیاستگذاری می کنند. متأسفانه توانائی های مالی و مخاطبان گسترده اینگونه رسانه ها بسیاری از نخبگان جنبش چپ را که نا امید از توان توده ها بوده اند و مهیا خور هستند، نیز فریب داد و این شخصیت ها با حضور خود در اینگونه رسانه ها تلاش کردند که به آنها وجهه ببخشند حال آن که فریب خورده اند و امروز را که این رسانه ها تلاش می کنند برای جنبش سراسری و رادیکال مردم کشورمان رهبر تراشی کنند و بلندگو به دست آنها نمی دهند و کوشش می کنند که جنبش جاری را از محتوی عدالتجویانه و آزادی طلبانه خود تهی کنند، ندیدند. هم از اینرو ضروری است که این چهره های پرسابقه گذشته خود و عشقبازی های سیاسی خود با این رسانه های مزدور و وابسته را بازنگری و نقد کنند.

با طناب ترامپ نباید به چاه رفت

هنوز اخبار زلزله کرمانشاه و استان تهران و پس لرزه های آن جاری بود که زلزله ای سیاسی – اجتماعی در ایران رخ داد. این اعتراضات که با شعار (نه به گرانی) آغاز شده بود با سرعتی غیر قابل تصور و توصیف به شعار مرگ بر دیکتاتور و هدف قرار دادن کلیت نظام حاکم مبدل شد. آتشی که زیر خاکستر نهفته بود زبانه کشید و بسرعت سراسر کشورمان را دربرگرفت. در این چهار روز هیچ کجای کشورمان آرام نبوده است. چهره واقعی بسیاری از افراد شناخته شده سیاسی و نهادهای رسانه ئی وابسته در همین چهار روز نقاب افکنده و سیمای حقیقی شان را نشان دادند. بخش بزرگی از آنها سکوت را ترجیح داده اند و برخی از این اصلاح طلبان کهنه کار سیاسی که مشتری پرو پا قرص و خانه

زاد رسانه های معلوم الحال همانند بی بی سی فارسی و من و تو هستند حتی مدعی شدند که هسته اولیه و سازمانده این اعتراضات خود اصول گرایان بوده اند. برخی نیروی اولیه ای اعتراضات خیابانی را مال باختگان قربانی فساد مالی فرض می کنند حال آن که این افراد از اخبار سیاسی داخل کشورمان بی خبر مانده اند که مال باختگان مدت ها در خیابان و معترض بودند. ضمن این که شعار مرگ بر دیکتاتور و شعار ملت گدائی می کند، آقا خدائی می کند از همان ابتدای امر در میان مردم جاری بود حال آن که اینان با معلق زدن های ابتکاری و ابداعی خود آن را نتیجه رادیکالیزه شدن این قیام می دانند. دوم، این اعتراضات به نام (نه! به گرانی) آغاز شد که نشاندهنده اعتراض به فقر و شرایط اقتصادی بسیار بحرانی و وخیم زیستن در ایران است که قربانیان فساد مالی نیز جزئی از آن هستند. سوم، دانشجویان با شعار اصلاح طلب، اصولگرا - دیگر تمومه ماجرا، خط بطلانی بر همه آسمان ریسمان کردن های این ماله کشان رفرمیست کشیدند.

حال باید دانست ماجرای بی بی سی فارسی و افرادی از این دست چیست؟

تلاش سالهای دراز این رسانه معلوم الحال و این افراد بر ایجاد فضائی سیاسی بوده است که از مطالبات و رادیکالیسم توده ئی تهی باشد، بوی چپ نهد تا به یاری دالره های نفتی و امپریالیستی بتوانند در فضائی کنترل شده به اهرم های قدرت دست یابند تا راه چپاول و تاراج و سرکوب مردم را برای یک دوره تاریخی دیگر و برای اربابان امپریالیست خود هموار کنند. از سوئی مجیز اصلاح طلبان داخل را تا کنون گفته اند و از سوی دیگر نیم نگاهی به بقایای سلطنت پهلوی و منابع مالی امپریالیستی داشته اند. آنچه همیشه استتار کرده اند، نیازها و مطالبات بنیادین توده های زحمتکش کشورمان بوده است زیرا به لحاظ طبقاتی بشدت با خواست ها و نیازهای کارگران و زحمتکشان کشورمان دشمنی دارند.

پیش از این نیز به نقش و جایگاه رسانه هائی نظیر بی بی سی فارسی اشاره داشته ام همیشه سر بزنگاه پشت مردم کشورمان را خالی می کنند و راه اربابان خود می روند و سیاستگذاری می کنند. متأسفانه توانائی های مالی و مخاطبان گسترده اینگونه رسانه ها بسیاری از نخبگان جنبش چپ را که نا امید از توان توده ها بوده اند و مهیا خور هستند، نیز فریب داد و این شخصیت ها با حضور خود در اینگونه رسانه ها تلاش کردند که به آنها وجه ببخشند حال آن که فریب خورده اند و امروز را که این رسانه ها تلاش می کنند برای جنبش سراسری و رادیکال مردم کشورمان رهبر تراشی کنند و بلندگو به دست آنها نمی دهند و کوشش می کنند که جنبش جاری را از محتوی عدالتجویانه و آزادی طلبانه خود تهی کنند، ندیدند. هم از اینرو ضروری است که این چهره های پرسابقه گذشته، خود و عشقبازیهای سیاسی خود با این رسانه های مزدور و وابسته را بازنگری و نقد کنند.

آنطور که از شواهد و قرائن پیداست اعتراضات به روز پنجم هم خواهد کشید و قطعاً حاکمان نقشه های سرکوبی شوم در مخیله شان دارند. جمهوری اسلامی نزدیک به چهاردهه جز زبان خشونت و سرکوب عرضه نکرده است و چوبه اعدام و شلاق خود را همه جای این سرزمین برپا کرده است. به همین علت این انتظار که فریاد عدالتجویانه مردم ستمدیده کشورمان را بشنود غیر محتمل است به ویژه این که رادیکالیسم نهفته در خشم بحق مردم جایی برای اصلاح طلبی باقی نگذاشته است. نه از الله و اکبر پشت بامی آنها خبری است و نه از یاحسین میرحسین شان. آنچه که در خارج کشور و تبعیدیان نیز بوضوح دیده می شود این که دنباله های آنها نیز آچمز شده اند و جز تجمعات رادیکال برابر سفارت های رژیم تا کنون خبری نبوده است.

دیگر این که تلاش های بسیاری انجام می شود تا این جنبش را منتسب به ترمپ یا جریانات سیاسی وابسته به ترمپ و شیوخ عربستان جلوه دهند و حکومتیان بیشترین بهره را از این تلاشها برای سرکوب تظاهرکنندگان خواهند برد. ترمپ

زمانی مدافع ایرانیان در خیابان شده است که چندی قبل ورود همه ایرانیان به امریکا را ممنوع اعلام کرده بود و بجاست که گفته شود (ما را به خیر تو امید نیست، شر مرساں) . مردم کشورمان هنوز تاریخ سیاه سرکوب و سانسور پادشاهی رژیم پهلوی را به خاطر می آورند و تجاری چند را نیز پشت سر نهاده اند و بخوبی می دانند که با طناب ترمپ و وابستگان به دالره‌های شیوخ عرب نباید به چاه بروند.

بهروز سورن

۱.۱.۲۰۱۸